„Danskeren“,

et halvugentlig Nyheds- og Oplysningsblad for det danske Folk i Amerika,

udgivet af
DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebr.

„Danskeren“ udgaar hver Tirsdag og Fredag.
Pris pr. Aargang
i de Forenede Stater $1.50, Udlandet $2.00.
Bladet betales i Forskud.
Bestilling, Betaling, Adresseforandring og andet angaaende Bladet adresseres:
DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebr.

Redaktør: A. M. Andersen.
Alle Bidrag til „Danskeren“s Indhold: Afhandlinger, Korrespondancer og Artikler af enhver Art, bedes adresseret:
A. M. Andersen, Blair, Nebr.

Entered at the Post Office at Blair, Neb., as second klas matter.

Advertising Rates made knows upon application.

„Danskeren“
bliver sendt til Subskribenter indtil udtrykkelig Opsigelse modtages af Udgiverne, og al Gæld er betalt, i Overensstemmelse med de Forenede Staters Postlove.

Naar Læserne henvender sig til Folk, der averterer i Bladet, enten for at købe hos dem eller for at faa Oplysning om det averterede, bedes de altid omtale, at de saa Avertissementet i dette Blad. Det vil være til gensidig Nytte.

En forkert Opfattelse.

Hvad vi mener er forkert, det er den Opfattelse af Forholdene, som baade „Lægmand“ og Kand. A. J. Dahm synes at gaa ud fra, i hvad de skriver om det store Antal f vort Folk uden for vor lutherske Kirke. Det ser ud, som de mener, at flere Præster eller stedfortrædende Lægmænd vilde klare Sagen. Og dermed maa jo saa atter hænge sammen en saadan Opfattelse af Forholdet, at de mange, der staar udenfor Kirken, ingen Anledning har til at slutte sig til den. Men denne Opfattelse er helt forkert. Saa at sige alle de mange, der staar uden Forbindelse med Kirken, bor lige ved Siden af en eller anden Kirke. Det er meget faa af vore Landsmænd her i Amerika, der ikke har Anledning til at høre Guds Ord og benytte Sakramenterne. Nogle faa Tal som Eksempeler vil bevise dette. Tag en By som Chicago. Den havde i 1900 10,166 danskfødte Indbyggere, altfaa vel henved 30,000 danske Indbyggere, eftersom man plejer at regne Forholdstallet mellem danskfødte og den Slægt, der stammer fra dem. Hvor mange af disse tilhører saa vor dansk-lutherske Kirke? Statistikken fra vor Kirkeafdelings Virksomhed er ufuldstændig (intet fra Past. Nyrups Virksomhed); men over 500 Medlemmer omfatter hele vor Virksomhed der ikke. „Den dan. Kirke“s Statistik har jeg ikke ved Haanden, men dens Virksomhed der er jo ældere, lad os derfor antage, at den omfatter 1000 Sjæle. Det bliver kun 1500 af de 30,000, eller lige jævn 5 % af hele den danske Befolkning i Chicago, der tilhører vor dansk-lutherske Kirke. — Tag saa Omaha. Antallet af dens danskfødte Indbyggere i 1900 var 2,430. Sig saa, at dens danske Befolkning tæller mellem 6,000 og 7000. Vor Menigheds Medlemstal der er 105. Saa har baade „Den danske Kirke“ og „den norske Synode“ Menigheder der. Men de er antagelig ikke meget større end vor, saa Antallet paa Dansterne, som tilhører disse tre Menigheder næppe naar de 500, store og smaa tilsammen. Altsaa omkring en Tolvtedel eller ca. 8 %. Lad os saa undersøge Forholdet i Racine. Der var de danskfødtes Tal i 1900 2,815. Efter samme Beretning, som vi har fulgt overfor de andre to nævnte Byer, bliver Tallet paa Dansterne der ca. 8,000. Derfra er den kirkelige Statistik lidt fuldstændigere. Til „Den forenede Kirke“s tre Menigheder der hører 1299 eller 1300 Sjæle. Lægger vi saa 400 til for „Den d. Kirke“s Menighed der, saa faar vi 1700, altsaa en lille Femtedel eller henved 20 % af den hele danske Befolkning.

Lad os saa se Forholdet i et Par Landdistrikter. I Turner Co., S. Dak. er der 911 danskfødte, saa vi maa antage en dansk Befolkning der paa ca. 2500. Til vor Virksomhed der hører 163 Sjæle. „Den danske Kirke“s Virksomhed der er ikke betydelig, saa det samlede Tal næppe kan sættes højere end 300, saa der tilhører ⅛ eller omkring 12 % vor lutherske Kirke! I Mc Leod County, Minn. (Hutchinson) var der 539 danskfødte. Der sætter vi saa Tallet til ca. 1500 danske Indbyggere, og vor Virksomhed der omfatter 534. Med „Den danske Kirke“s Virksomhed der er der formodentlig ca. 700 i Forbindelse med vor dansk-lutherske Kirke. Der synes det at være ikke langt fra Halvdelen af vore Landsmænd, der staar i Forbindelse med vor Kirke.

Det vilde være ganske interessant at fortsætte med en saadan Undersøgelse af Forholdene, men saa maatte vi have de bedst mulige statistiske Oplysninger til vor Raadighed. Men det anførte er nok til at belyse det Forhold, her er Tale om. Vore mange Landsmænd, som er uden Forbindelse med Kirken, bor saa at sige lige ved Siden af den. De bor spredte rundt omkring iblandt os, i Byer og Settlementer. Der maa vi søge dem og ikke andetsteds. Naturligvis gives der Undtagelser. Der er f. Eks. ikke et County i Iowa, hvor der ikke bor Danske. Men hvor der kun er fra 1 til 10 i et County kan der ikke være Tale om at drive Missionblandt dem. Vil saadanne enkelte i Forbindelse med Kirken, saa er der intet andet Raad, end de maa flytte andetsteds hen. Men det er ikke de mange. Disse findes derimod nær nok ved vor Dør.

Een Bemærkning maa vi dog endnu gøre. Statistikken kan naturligvis ikke omfatte flere end dem, der er virkelige Medlemmer. Men paa mange Steder er Kirkesøgningen langt større end Menigheden. Saadant Forhold kender vi personligt til. Og det er sikkert heldigere, end det modsatte vilde være. Bedst var det dog, om de to faldt sammen.

Men hvad vil det meddelte altsaa sige med Hensyn til Missionen blandt vort Folk? At vi trænger til flere Arbejdere paa Kirkens Mark, det vil vi langtfra nægte. Heller ikke er vi imod, at alle duelige Lægkræfter tages i Brug tværtimod. Maaske der kunde udrettes mere f. Eks. blandt Chicagos 25,000 a 30,000 Danske, om der var flere Arbejdere paa den Mark. Men — Opgaven løses slet ikke ved noget som helst Regnestykke, i det hele taget ikke ved menneskelig Magt. Det ser ud for os, som hvad der tiltrænges mere end noget andet, det er mere Bøn, inderlig, hjertelig Bøn om Guds Riges Komme, om mere „Kraft fra det høje“, en ny Aandens Udgydelse over Herrens Disciveisstare blandt vort danske Folk her i Amerika, over hele vor lutherske Kirke, saa alle kom til at missionere, nogle ved Ordets Forkyndelse og Sakramenternes Forvaltning, men alle ved Bekendelse, Liv og Vandel.

Mormonernes Nederlag.

Af H. Frimodt-Møller.
(„Kr. Dagbl.“)

Mormonernes Nederlag ved de kommunale Valg i Salt Lake City (Saltsøstaden), som forleden omtaltes her i Bladet, er en Begivenhed af ikke ringe Betydning.

Dog maa man ikke overvurdere dens Rækkevidde. Thi, hvad der skete 7. November 1905 i Utah, er indtruffet et Par Gange før under Mormonismens politiske Historie. Det var det nydannede „amerikanske Parti“, et antimormonst Borgerparti, der sprængte sig ind mellem Republikanere og Demokrater.

Den nyvalgte Borgmesters Majoritet er 925. For ham blev afgivet 8733 Stemmer, medens den demokratiske Kandidat fik 7808 og den republikanske 5062. Begge disse Partier tæller Mormoner i Tusindvis, saa dersom Mormonerne opgav deres politiske Interesser for at holde „Hedningene“, d. v. s. det amerikanske Parti, nede, er det ikke usandsynligt, at de endnu engang vilde kunne faa Bugt med de forhadte „Hedninger“.

Langt større Betydning har derimod Valget ved at vise, hvilket Misregimente det hidtil herskende mormonske Hierarki maa have ført, og hvor overvældende Mormonledernes Selvafsløringer under Forhørerne i Washington maa have paavirket den offentlige Mening i Utah selv, siden et saadant upolitisk Parti pludselig, som et Lyn fra klar Himmel, tankaste alle de sædvanlige politiske Interesser til Side og slaa baade Republikanere og Demokrater af Marken.

Den, som ved, hvad den almindelige Politik betyder for en Amerikaner, vil vide, hvad en saadan Katastrofe bærer Vidne om.

„The Salt Lake Tribune“, det amerikanske Partis Organ, erklærer, at ingen enkelt Mand i højere Grad kan gøres ansvarlig for Mormonernes Nederlag end den Senator Reed Smoot, som de selv har valgt ind i Kongressen i Washington. Hans Sag er stadig verserende for den parlamentariske Domstol, og ikke alene har Forhørerne for denne allerede bragt de ypperste Mormonledere til at udtale sig paa en Maade, der har gjort Mormonismen mere Skade end alle dens Fjender tilsammen, men ingen ved, hvad der yderligere kan komme for Lyset ved de fortsatte Forhør i denne „fatale“ Sag.

Tilmed har Smoot vist sine politiske Evner fra alleruheldigste Side under de kommunale Valg, saa "The Tribune“ paastaar at vide, at Smoot har maattet høre de bitreste Bebrejdelser fra sine apostoliske Kolleger. Han skal over for dette have erklæret, at Josef F. Smiths (Mormonpræsidentens) Vidnesbyrd i Washington og hans Liv i aabent Flerkoneri har vakt langt større Animositet mod Mormonernes „Kirke“ end nogen anden Ting.

Men saa meget er vist, at Valget d. 7. Nov. i Salt Lake City er bleven følt af Mormonerne derovre som et knusende og ganske uventet Slag, medens det har vakt lyse Forhaabninger om bedre Tider hos alle andre, ikke alene i Utah selv, men ogsaa i flere af de tilgrænsende Stater, som er plagede med helt eller delvist Mormonregimente. Fremtiden vil vise, om den nye Situation hviler paa et solidt Underlag eller kun er fremkaldt ved den Forargelsens Bølge, som i Øjeblikket skyller hen over de paagældende Egne i „the far, far west“.

En selvlavet Bisskop.

I „Dansteren“ Nr. 4 i Korrespondance fra Neenah, Wis. læste jeg om en selvlavet Bisskop. Og da hans Egenskaber kom frem, var der noget, som sagde mig, at jeg var Manden, især da denne manglede Forstand; thi der er vist ingen, som skriver i vore Blade, der er i Besiddelse af saa faa Kundskaber som jeg, og sommetider har jeg tænkt, at Skæbnen var imod mig, at dersom jeg havde haft mere Kundskab, kunde jeg gjort mere for Guds Riges Sag. Men naar jeg saa tænker paa, at Gud har aabenbaret mig arme Skarn sin hele og fulde store Naade og skjult den for saa mange vise og kloge Folk, da svimler det igen for min Forstand, da bliver jeg, ikke som Korrespondenten mener stor, men lille, og ønsker blot at blive stor i den Naade, som er i Kristus Jesus, og jeg ønsker ikke andet, med hvad jeg skriver, end at alle baade i Wisconsin og hele Samfundet maatte faa det samme, og derfor er jeg ogsaa færdig til, som Prof. Big ønsker, at bekæmpe alt, som vil hindre dette, og jeg tror, at Prof. Big har Ret, naar han siger, at der er en Rationalisme i Anmarch fra de højlærde. Guds Ord skal blot troes, saa vidt de kan naa med deres Forstand, og de, som vil tro Gud i et og alt, bliver for Verden og maaske Majoriteten i Samfundet nogle Daarer, enten de saa har lidt eller megen Forstand.

Jeg mener ikke at kritisere Korrespondenten fra Wisconsin men blot lade ham vide, at dersom det er mig, han mener, kommer hans Ønske om mere Forstand til at samstemme med mit eget.

Og saa til Slut vilde jeg bede Korrespondenten om næste Gang at give os lidt mere. Vi vilde saa gerne høre lidt om og fra Guds Børn rundt omkring, hvor de findes. Jeg vil gerne blive klog paa, hvor det forbavsende ligger, og hvad Standpunkt han indtager over for, hvad der er sandt og falsk.

Et godt Nytaar ønskes Korr. med samt alle kære Venner rundt omkring.

A. C. Miller,
Falmouth, Me.

Endnu en Gang.

I mit lille Stykke om „Vort Samfunds Organ“ gjorde jeg udtrykkelig opmærksom paa, at jeg ikke strev for at gaa i Rette med Pastor J. K. Jensen for hans Udtalelse, at „Dansteren“ er Den forenede Kirkes Organ“.

Nu ser jeg imidlertid, at han gaar i Rette med mig, fordi jeg ikke blot skal have misforstaaet Ordet „Organ“ men endog bygget mine Argumenter paa denne fejlagtige Forstaaelse af et Ord, hvoraf altsaa man følge, at hvad jeg har bygget, ramler sammen, naar vi faar den rette Forstaaelse af dette Ord. Jeg har imidlertid ingen Argumenter bygget paa min Forstaaelse af Ordet „Organ“, men kun peget paa nogle simple Kendsgerninger, der taler for sig selv.

Hvis det hele kun drejede sig om dette Ord, saa vilde jeg ikke dyppe min Pen tiere for at skrive derom, da Ordstrid som Regel fører bort fra selve Sagen. Men jeg ser ikke rettere, end Pastor Jensen med sin „Rettelse“ til mig netop søger at tilsløre det, som jeg vilde have frem til Overvejelse for vort Samfund, idet han giver det Udseende af at være blot en Misforstaaelse af et fremmed Ord, og derfor maa jeg skrive endnu en Gang.

At „Organ“ kan have mange forskellige Betydninger, ved vi vel alle; men her var kun Tale om een Betydning, nemlig „Den forenede Kirkes Organ“ eller paa ret og slet dansk: Det Blad, hvorigennem „Den forenede Kirke“ som et ordnet Samfund bringer sine Anskuelser ud for Offentligheden.

Et Samfund, en Forening el. lign. kan kun have eet officielt Organ, selv om de forskellige Virksomheder indenfor Samfundet har hver sit specielle Organ. „Dansteren“ udgives jo ikke engang direkte af „Den forenede Kirke“ (som Kirkebladet, Børnebladet og De Unges Blad), men af Danish Luth. Publ. House, hvilket staar foran paa hvert Nummer. Hvorledes skulde det saa være „Den for. Kirke“s Organ? At det ejes og bestyres af „Den for. Kirke“ ligesom hele den øvrige Forlagsforretning, vil vel ingen nægte. Det kalder jeg selv et „Nyheds- og Oplysningsblad for danske Folk i Amerika“, og dermed har det jo selv sagt hvad det er.

Naar Pastor Jensen i Slutningen af sin „Rettelse“ siger, at „Dansteren“ er den for. Kirkes Organ for Oplysning*), saa kan jeg lidt bedre forstaa ham; men det gør ogsaa en betydelig Forskel, da den derved begrænses til een særlig Virksomhed i Samfundet. Det er jo netop dette, jeg pegede paa i mit første Stykke, at „Dansteren“ er vort Oplysningsblad, og „Kirkebladet“ vort officielle Organ og Opbyggelsesblad.

Nu skal jeg ikke skrive mere om „Organ“ men overlade til den vise Læser selv at bedømme, hvis „Organer“ han anser for de bedste — Pastor Jensens eller mine.

Derimod maa jeg endnu en Gang understrege Hensigten med mit første Stykke: „Vort Samfunds Organ“. Det var at lægge et godt Ord ind for vort gamle Kirkeblad hos Samfundets Embedsmænd, Præster, Missionærer og Lægmænd.

Lad os ikke sælge „Kirkebladet“s Førstefødselsret til „Dansteren“, men lad hvert af vore fire Blade faa den Del af Arven, der tilkommer det.

Chr. Chrisensen.

Et Hib.

Pastor Faber, Clinton, Ia. skal i Nytaarsnummeret af „Højskolebladet“ under Overskriften „Vi bryder os ikke om en ‚Sprætte‘.“ For denne Art. giver Past. Dorf, Nysted, Nebr. Pastor Faber en omgang i „Dannv.“ af 7. Febr. under Overskriften „Den danske Folkekirke og de dansk-amerikanske Præster“. Det hedder bl. a.: „Det er vel ikke alle, der naar saa vidt, at de kan avertere: ‚En udmærket Prædikant søger Plads.‘

Han har Eksamen som Præst fra den dansk-ev. luth. Præsteskole i Des Moines. Han kan tage Plads som Skolelærer ogsaa.

De ved jo ogsaa, Past. F., at man meget vel kan blive Præst i den danske Kirke uden nogen Eksamen; det er da sket.“

Hvad eller hvem Past. Dorf hentyder til med disse mærkelige Ord, det kender vi ikke. Om der fra den danske Kirke eller dens Præsteskole er bleven averteret en „udmærket Prædikant“, det mindes jeg ikke at have set. „At man meget vel kan blive Præst i den danske Kirke uden Eksamen“, det havde jeg ikke troet.

Men saa kommer der et Hib til „Den foren. Kirke“. Det hedder nemlig: „Vi er desuden ikke det eneste danske Kirkesamfund; der er jo andre; i den foren. Kirke har man været meget gavmild med at meddele Ordenation, somme Tider har det set ud, som om den Omstændighed, at en Mand ikke kunde optages i „Den danske Kirke“, var tilstrækkelig til at skaffe ham Ordination i Den foren. Kirke.“

Her forekommer det os, at Mandens Tale er svulstig, hensynsløs og nedsættende, idet han sender saadanne Oplysninger ud i Verden uden nærmere Forklaring og Bevis.

Imidlertid er det saaledes, at for den, der ingen særlig Fordannelse har, saa tager det mindst syv Aar for at blive uddannet til Præst i „Den foren. danske Kirke“. Med Hensyn til Optagelse i Samfundet, da hedder det i Samfters Vedtægter: „Præster fra andre Samfund og Kandidater fra andre Skoler, som ønsker at optage en Gerning i Den foren. dansk ev.-luth. Kirke i Amerika, maa underkaste sig Eksamen ved Trin. Sem., Blair, Nebr. forinden de kan optages i Samfundet eller ordineres.“

W. C. Nielsen.

*) Udhævet af C. C.

Hvem skal man rette sig efter?

For nogen Tid siden modtog jeg en Skrivelse fra en Fotograf Jacobsen i Tyler, Minn., — jeg formoder alle Præster i Den forenede Kirke har faaet en lignende — om at sende mit Fotografi til ham, for at et stort Fællesbillede af alle Den for. Kirkes Præster kunde blive lavet.

Nogle faa Dage efter fik jeg en lignende Henvendelse fra Past. P. L. C. Hansen i San. Francisco, kun med den Forskel at han vilde besørge Billedet udført der i Byen; til ham sendte jeg saa mit Billede, dels fordi han allerede ved sidste Aarsmøde lagde Sagen frem ved en af vore Præster, og dels fordi jeg forstaar, at Overskudet ved Salget af Billederne gaar til Kirkesagen i San Francisco. Nu ser jeg imidlertid Hr. Jacobsens Advertissement i „Dansteren“ angaaende denne Sag, og da flere maaske er stillet som jeg, saa spørger jeg, hvorledes forholder det sig, laves der 2 Billeder? og hvilken Skrivelse skal man da rette sig efter? thi vi skulde da gerne alle sammen paa et Billede, og ikke deles i 2 Grupper.

Carl M. Olsen.

Amn. Det samme Spørgsmaal har ogsaa besværet mig. Der er vist ikke mange, der bryder sig om at faa to Billeder. Derimod var det ønskeligt, at alle — absolut alle — kom med paa eet Billede, hvilket det saa skal være. A.M.A.

Er Michigan en Kreds for sig selv i Den forenede d. Kirke?

Det har altid været og er fremdeles en Gru for mig at trænge ind i andres Arbejde eller volde nogen Besvær, ligesom jeg nødig ser andre fortrædige mig i mit fattige Arbejde (men dog mit Hjertekald), at vinde dyrekøbte Sjæle for Herrens evige Rige. Men saadan som min Stilling nu synes at være, øjner jeg ikke Udvej og ved ikke Raad, hvorledes det kan undgaas for mig at falde den forenede danske Kirkes Styrelse til Byrde med min broderlige Henvendelse om en Haandsrækning. Og jeg beder i Venlighed om at faa den ved første Lejlighed, for at jeg ikke skal staa overfor den forende Kirke lig det femte Hjul til en Vogn.

I „Dansteren“ f or 2. Februar, hvor Bekendtgørelsen af Distriktsmødet for sydlige Wisconsinkreds staar at læse, skriver Kredssekretæren, Pastor Bing: Alle Præsterne af den sydlige Wisconsinkreds bedes om at møde med Undtagelse af Præsterne fra Michigan. Altsaa den Kreds hører jeg nok ikke til, og der maa jeg ikke komme med. (Jeg tillod mig nu alligevel Brødre i Aanden at være med eder under eders Møde, der fik saa alvorsfuld og himmelraabende Begyndelse ved den hjertegribende Baneulykke, hvor Sørensen og hans Søster mistede Livet).

Men ved Mødet sidste Efteraar i Dwight, Ill., hvor Ill.-Mich.-Mo.-Kreds holdt Kredsmøde, men hvor jeg paa Grund af Afstanden ikke var til Stede, fik jeg efter Mødet Meddelelse om, at man havde skrøget Michigan. Hvor hører saa vi to fattige Michiganpræster hen med vore syv smaa Menigheder?

P. H. Miller.

San Francisco i Febr. 1906.

Nogle Spadefulde Jord gravet og jævnet paa „Lotten“ af et Par Mænd, og det første Haandens Arbejde var lagt paa den nye Kirke hinsteds, og nu — drømmer jeg, eller er jeg vaagen, det forgyldte Kors paa Taarnets Spids hæver sig tydeligt opad, og bliver synligt for Øjet, naar man spadserer op ad Byens Hovedgade Market Str. drejer om ad 14. Str. forbi „Klippeblokken“ ned imod „Kirkegaden“ (Church Street). Jeg mærker, jeg bæver — hvilket herligt Gudshus vil det ikke blive naar først vi faa det færdigt.

En dansk Kirke i gothisk Stil ude ved Stillehavets Kyst, hvem kunde vel tænke saadant noget var muligt? og dog! nu staar den som en lys Virkelighed for os.

Gud give da, at det i Sandhed maa blive en Kirke for „Cimbrerne“ her i Byen, staa som et smukt Mindesmærke om dansk Gavmildhed; men meget mere tillige en Kirke, hvori hans Ord — ham som selv engang blev Kød og Blod paa Jord for at gøre os til Arvinger, maa være det lydende og livgivende for en stor Skare inden dens Mure.

Jeg kalder den for mig selv „De unges Kirke“, idet jeg Søndag efter Søndag har set og ser, at det ganske særligt er de unge, som søger Gudstjenesterne, hvilket spaar godt for Fremtiden. Længselen efter at se Familierne til Møderne, har hele Tiden ligget os paa Hjertet, og Haabet om dets Gennemførelse er vokset i samme Grad som Kirkens Fuldførelse har nærmet sig, idet mange har lovet at deltage naar Kirken bliver færdig. Det har jo ikke altid været saa hyggeligt at skulde samles i en „Hall“, ydermere naar vi har en Beværting til Rabo, og hvorfra ofte Støj og Larm har kundet høres midt under vore helligste kirkelige Handlinger.

Ret opmuntrende under Kirkebygningsarbejdet har været den Støtte og Forstaaelse, vi har nydt udefra, først og fremmest fra Samfundet, vore Nabomenigheder, og jeg vil nævne et smukt Træk fra Cedar Falls Ungdomsforening, som har ladet Glasset til et af de store Kirkevinduer bekoste, og flere andre, som har udvist Sympati for Sagen, og jeg vil herigennem Bladet bringe eder, kære Venner, en stor glad Tak fra Guds Børn hersteds for al eders Kærlighed og Venlighed imod os. Vi mener at Præsteboligen og de unges Mødesal, hvilket tilsammen danner den nederste Etage, skal blive færdig til at tages i Brug Søndag den 18. ds., hvorimod selve Kirkestibet forventes at kunne blive færdig hen paa Sommeren. Saa i Ugen fra den 18.—27. haaber vi at kunne afholde Missionsmøder med Assistance af Præsterne Østergaard og Andreasen samt den herværende for. norske Kirkes Præst, Faste-Svendsen, og glæder os til at faa megen Velsignelse deraf.

Søndagen den 4. Februar holdt vi en Mindefest i Anledning af vor gamle Konge Christian IX's Død, hvor over Hundrede Danske havde givet Møde. Pastor Hansen talte over Sal. Pr. 10, 16—17, og mindedes i varme Ord den afdøde